

Tota pulchra es, amica mea,
et macula non est in te.
Favus distillans labia tua;
mel et lac sub lingua tua;
odor unguentorum tuorum super omnia aromata.
Iam enim hiems transiit,
imber abiit et recessit;
flores apparuerunt,
vineae florentes odorem dederunt,
et vox turturis audita est in terra nostra.
Surge propera, amica mea,
veni de Libano, veni, coronaberis.

Je bent volmaakt schoon, mijn vriendin,
en geen smet is op jou.
Van honing druipen jouw lippen;
honing en melk is onder jouw tong;
de geur van jouw zalven gaat alle reukwerk te boven.
Waarlijk, de winter is al heen,
de regentijd is voorgoed voorbij;
op het veld verschijnen bloemen,
bloeiende wijnstokken geven geur,
en de roep van de tortel klinkt over ons land.
Sta snel op, mijn vriendin,
kom van de Libanon, kom, je zult worden gekroond.